

ใบความรู้ที่ ๔ เรื่อง กรรมของนายประกัน
หน่วยการเรียนรู้ที่ ๑๕ เรื่อง อ่านคล่อง ร้องเล่น
แผนการจัดการเรียนรู้ที่ ๘ เรื่อง กรรมของนายประกัน
รายวิชาภาษาไทย รหัสวิชา ท๑๒๑๐๑ ภาคเรียนที่ ๒ ชั้นประถมศึกษาปีที่ ๒



บทร้อยกรอง

กรรมของนายประกัน



เด็กเด็กรู้ไหม
จึงไม่ค่อยเฝ้า
ไขใส่รังกา
ลูกเติบโตจน
เรื่องเก่าเล่ามา
มาพบกันเข้า
เลยเป็นเพื่อนกัน
ใครมีเภทภัย
วันหนึ่งนกรู้
โผผินบินผ่าน
เห็นฝูงลูกไก่
สุดแสนยินดี
เจ้าของไก่เลี้ยง
นกรู้ง้อดโอย
เจ้าแทบ อาสัญ
ฝืนบินกลับบ้าน

โยนกกาเหว่า
เลี้ยงดูลูกตน
ไม่มาเวียนวน
บินหนีกาไป
รู้ง กา กาเหว่า
ถูกอกถูกใจ
ต่างสัญญาไว้
ต้องช่วยทันที
บินมุ่งหมู่บ้าน
มาถึงถิ่นที่
แลไปมากมี
โฉบเฉี่ยวอาหาร
ตรงฝูงจอมขโมย
กระสุน ถูกทวาร
เหหัน ชมซาน
เกือบสิ้นชีวา



ลูกกระสุนคากัน
มันแข็งแน่นติด
มองหาใครช่วย
พอดีนกกา

พอการู้เหตุ
เร่งคิด แยก ยล
เห็นแสงแดดจ้า
“เจ้าอย่าแซ่เขื่อน
ให้แตกแผดเผา
จักแตกเป็น จุณ
นกรู้รู้ความ
ชวยอยู่ทั้งวัน

นกรู้เจ็บปวด
นกกาหมดทาง
กาเหว่าคงรู้
รีบบิน ตันตัน

กาเหว่ามาถึง
สัญชาติ รุ่งพาล
“ถ้าเข้าช่วยได้
หากแม่สบบ อูรา

นกรู้รีบตอบ
จงรักภักดี
กาเหว่าไม่เชื่อ
จึงกล่าวขานไซ

ขัดสนสิ้นคิด
ไม่หลุดออกมา
แทบม้วยมรณา
บินผ่านมาเยือน
สังเวชเต็มทน
เพื่อช่วยเหลือเพื่อน
ไม่ซ้ำรีบเตือน
ชูบั้นท้ายปล้น
ส่องเข้าลูกกระสุน
หลุดออกจากกัน”
ทำตามทันควัน
ก็ไม่เป็นผล
ร้าวรวด ร้องคราง
ช่วยเหลือเพื่อนตน
ลองดูอีกหน
ตามกาเหว่ามา
รู้ซึ่งสันดาน
จึงต้องสัญญา
เอ็งให้อะไรหา
ข้าจักช่วยไว้”
“ข้ามอบชีวี
เป็นทาสตลอดไป”
กาเบื่อเหลือใจ
รับเป็นนายประกัน



กาเหว่าบอกรุ้ง
รีบจุ่มแช่ทวาร
กระสุนเป็นดิน
นกรุ้งรีบผัน
หย่อนก้นลงธาร
ยินดีที่สุด
ไม่คืนกลับมา
ชั่วช้าจัญไร
กาจึงรับกรรม
กาเหว่าประกาศ
เจ้าต้องฟักไข่
เติบโตขึ้นมา
เป็นอุทาหรณ์
ว่าอย่าโง่เขลา
เลือกคบเพื่อนดี
จงอย่าคิดประกัน

ให้มุงสู่ธาร
ลงในน้ำนั้น
เปื่อยสิ้นเร็วพลัน
ทำตามทันใด
มินานดินหลุด
บินหนีเร็วไว
เห็นหน้าใครใคร
ทอดทิ้งสัญญา
ชอกช้ำเป็นทาส
ว่า “แต่นี้หนา
เลี้ยงให้ลูกข้า
ชั่วมักชั่วมักกลับ”
เพื่อสอนใจเรา
จำไว้ให้มัน
เป็นที่ผูกพัน
ให้คนพาลเอ๋ย



รัชณี ศรีไพรวรรณ

